

tično terminologijo, kar zadene „klasifikacione“, „kataloge“ „svedočbe“ i. t. d.; se vé da, vse to zaradi vzajemnosti. *)

Iz Šmartna pri Liti. A. Velikonočni torek je bila po navadi tukaj polletna šolska preskušnja. Zjutraj ob 8. uri zbralo se je okoli pol tretje sto učencov in učenk, in so šli v cerkev k sv. maši, kjer so prav lepo peli. Potem sta vpričo mnogo gg. poslušavcev učence izpraševala častita gospoda katehet in šolski učenik, oba prav iskrena domoljuba. Učenci in učenke pa so tudi očitno kazali, da je šolski poduk obrodil veliko veliko lepega sadu. Posebno se je vidilo, kako terdno razumejo otroci kerščanski nauk, kako lepo in pravilno znajo po slovenski spisovati in kako čversto pojejo. Slava tedaj ver-
lima šmarskima učenikoma!

Iz Krašnje. J. K. Sliši se sem ter tje, da nekaki šolmaštri in lerarji grajajo to in uno, kar ravno nikakoršne graje ne zasluži. Tako postavim, ni dolgo, kar jo je neki tako imenovani lerar zakrožil: „Slovenska špraha je za kmeta“. Nehoté je prav povedal, ker res je, da je kmetu slovenski, le slovenski jezik potreben, kar tudi kmet sam spozná, pa tudi želi, da bi se pravična reč že skoraj uresničila, ter se vpeljal domači jezik saj toliko v pisarnice, da bi gosposke kmetu v njegovem jeziku dopisovale, ne pa v ptujem.

Tudi se še najde pri nas sem ter tje kak modrijan, ki misli, da slovenski jezik bi le zato radi vrinili v šole in pisarnice, da bi nemščino hitro popolnoma zaterli, kar pa pošten Slovenec še nikoli ni mislil. Mi le želimo toliko pravice za svoj jezik, kakor je imajo že vsi drugi navadni jeziki po svetu.

Iz Ljubljane. Vsak skerbni učitelj si prizadeva in vse poskuša, da bi se mu učenci povsod lepo obnašali in radi hodili v šolo. Za ta namen postavljajo se izgledni učenci, kateri svoje součence opominjajo, in še celó v zapisnike zapisujejo, kako se vedejo. Taki zapisniki za izgledne učence in učenke so ravno kar prišli na svitlo v g. Milic-ovi tiskarnici, in se jih dobí 100 za 50 nkr.

Prememba v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofii. G. Primož Dolar, učitelj v Šentrupertu v trebanskem okraji pride za šolskega provizorja v Trebelno, — in učiteljska služba v Šentrupertu je s preč. konz. razpisom 21. aprila t. l. pod št. 452/92 z 290 gold. 66 kr. n. dn. razpisana. Prošnje za njo se ravnajo do preč. kapiteljna (Kuratkollegiat-Kapitel) v Novem mestu, in se vdajajo pri preč. konzistoriju v Ljubljani do konec t. m.

*) Prav rad bo „Tovaraš“ spolnil to željo, in bo, pred ko ne, tudi pre-
skerbel natisnjene slovenske obrazke (formulare) za vse navadne šolske
potrebe.

Vredn.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.